

Я тікаю від себе, від муки і втоми...

Василь Симоненко

Я тікаю від себе, від муки і втоми,
Від крикливих окатих міст.
Я самотній бреду в білу папороть снів,
Я зрікаюся всіх і цураюся всього,
Бо хочу побути нічим.
Я натовлений власною дурістю,
Хвалькуватістю власною вбитий,
Я від себе втечу в білу папороть снів.
Там, у снах, ніжні тигри
Цілуватимуть губи мої пересохлі,
Леопарди чарівні зніматимуть шкури
І мені даруватимуть щедро:
— Бери!
Я візьму і забуду про все на світі.
Стану сном, сновидінням солодким.
Як добре, що я — це сон,
І як погано, що я проснуся,
А біла папороть зазеленіє.

18.06.1963